

Arrest

nr. 250 469 van 4 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russische staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U werd op (...) geboren in Urus-Martan (Tsjetsjenië). U behaalde twee diploma's hoger onderwijs en werkte het meest van de tijd in de elektriciteitssector. Van 2003 tot 2007 werkte u bij het Ministerie van Financiën, en van 2007 tot 2013 werkte u voor het Onderzoekcomité bij het Openbaar Ministerie, waar u ontslag nam nadat uw nieuwe baas u vroeg om te rapporteren over uw collega's. Daarna werkte u nog één jaar officieel in Krasnodar voor een firma van generatoren van uw vriend A.S. (...). Vanaf 2014 bleef u onofficieel voor deze firma werken waarbij u als tussenpersoon fungeerde die in het zwart generatoren verkocht in Tsjetsjenië. U ben in deze periode ook tweemaal getrouwd en gescheiden. U heeft één dochter uit een eerste huwelijk en twee zonen uit een tweede huwelijk. Op 09/09/2015 trouwde u religieus met uw derde

en huidige echtgenote, L.Z. (...) (CG: XB; OV: X), en tezamen hebben jullie twee zonen (°17/11/2016 en °08/03/2019). U woonde samen met uw vrouw en vier jongste kinderen bij uw moeder in Urus-Martan.

Op 04/11/2015 was u op weg naar Krasnodar om een koffer met geld, dat u verdiend had door de verkoop van enkele generatoren, te overhandigen aan uw vriend A. (...). Uw vriend S.T. (...) vergezelde u op uw tocht naar Krasnodar. Zonder dat u uw toestemming had gegeven, filmde S. (...) u terwijl u het geld voor A. (...) aan het tellen was en stuurde het filmpje per ongeluk door naar vrienden, waardoor het al snel viraal ging. Op 19/11/2015 werd u gearresteerd door de politie van Dagestan in verband met een overval die gepleegd werd op 04/11/2015. U bleek toevallig met dezelfde auto te rijden als die van de overvallers, toevallig dezelfde kleren te dragen die herkend werden door één van de slachtoffers, en daarboven ook nog eens op internet te staan met een filmpje waarop u op de dag van de overval veel geld aan het tellen was. De eerste dagen van uw vasthouding werd u hardhandig ondervraagd en mishandeld door de politie. U vertelde hen uw verhaal, met name dat u het geld niet had verkregen door een overval, maar wel door de illegale verkoop van generatoren. U noemde hierbij ook de namen van verschillende van uw klanten, waaronder enkele zeer belangrijke Tsjetsjenen zoals de rechterhand van president Kadyrov, 'Patriot', en enkele ministers. Uiteindelijk werd u voor de verdere duur van het strafonderzoek in voorlopige hechtenis geplaatst. Op 10/03/2016 werd deze hechtenis omgezet in huisarrest, dewelke afliep op 06/04/2016. Bij gebrek aan voldoende bewijsmiddelen tegen u, werd het strafonderzoek uiteindelijk geseponneerd bij beslissing van 25/08/2016. U ontving deze beslissing echter pas in februari 2017. U besloot een schadevergoeding te vragen voor de door u geleden morele en materiële schade omwille van het strafonderzoek ter waarde van 4,5 miljoen roebel. Bij vonnis van 10/10/2017 kende de rechtbank van Moskou u een schadevergoeding toe van 50.000 roebel. U ging hiertegen in beroep, maar de beroepsrechter bevestigde het vonnis in eerste aanleg.

Ondertussen merkte u dat u nog steeds opgenomen was in de databank van de politie alsof het strafonderzoek tegen u nog altijd lopende is. Blijkbaar weigert men uw naam te wissen uit het strafregister. Omwille van deze reden werd u in april of mei 2017 voor een tweede maal meegenomen door de politie. Ditmaal vroeg men u naar uw betrokkenheid bij een nieuwe overval. Nadat u uw betrokkenheid had ontkend, werd u weer vrijgelaten. Men gebruikte ditmaal geen geweld tegen u. Op 15/07/2018 werd u echter voor een derde maal meegenomen door de politie. Deze keer werd u wel opnieuw hardhandig aangepakt. U werd geslagen met een buis en uw been werd gebroken. Er werden u geen vragen gesteld, behalve dat u gevraagd werd om in de toekomst samen te werken met de autoriteiten als verklikker. Nadat men zag dat men uw been gebroken had, liet men u echter weer vrij.

Eind 2018 was u op een barbecue met uw vriend S.T. (...), de broer van S. (...), die politieagent is in Tsjetsjenië. S. (...) vertelde u dat de overheidsdiensten u bleven viseren omdat u tijdens uw eerste arrestatie de namen heeft genoemd van verschillende belangrijke figuren die bij u op illegale wijze generatoren hadden gekocht. Volgens S. (...) kon u beter het land verlaten. U besloot naar dit advies te luisteren en diende een visumaanvraag in. Op 20/12/2018 verliet u uiteindelijk de Russische Federatie en reisde op legale wijze samen met uw vrouw en met uw gemeenschappelijk zoon, naar Europa. U kwam aan in België op 24/12/2018 en diende een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 21/01/2019.

Terwijl u in België verbleef heeft u van uw familie te horen gekregen dat uw neef, die procureur is bij het parket, op 14/02/2020 gearresteerd werd op verdenking van fraude. Ook uw andere neef, de broer van de procureur, werd omwille van zijn vermeende betrokkenheid bij deze fraude opgepakt. Uw neven worden er onterecht van beschuldigd steekpenningen te hebben aangenomen van een persoon die nochtans al drie jaar niet meer in Rusland is geweest. U linkt de valse beschuldigingen tegen uw neven aan uw eigen problemen, met name dat men zich nu probeert te wreken op uw familie omdat uzelf het land verlaten heeft en omdat u bij uw eerste arrestatie gedurfd heeft verschillende belangrijke personen te incrimineren.

Ter staving van uw identiteit en uw asielmotieven legt u de volgende documenten neer: uw origineel binnenlands en buitenlands paspoort, uw huwelijksakte, uw arbeidsboekje, de geboorteregistratie van uw jongste zoon U. (...) in België, een beslissing tot de start van een gerechtelijke procedure, de verklaringen van het slachtoffer, een beslissing tot het stellen van bijkomende onderzoeksdaden, een arrestatiebevel tegen u, uw eigen verklaringen, een beslissing tot verlenging van uw arrestatie in eerste en in tweede aanleg, een document i.v.m. de aanstelling van uw advocaat, de bewijsstukken van de verdediging, een vonnis tot de omzetting van uw arrestatie in huisarrest, een klacht omwille van uw valse arrestatie, een klacht aan het Ministerie van Binnenlandse zaken, het antwoord van het parket op uw klachten, een verzoekschrift tot de aanstelling van een andere rechercheur, het antwoord van de hoofdresearcher, een document i.v.m. de aanstelling van een nieuwe advocaat, een overeenkomst i.v.m. de aflossing van uw schulden bij uw advocaat, de beslissing tot seponering van het strafonderzoek tegen u, twee uittreksels uit het strafregister, een vonnis van de rechtbank in Moskou i.v.m. uw eis tot schadevergoeding en tot slot ook twee online artikels i.v.m. de arrestaties van uw neven.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw eerste arrestatie, op 19/11/2015, en het daarmee verbonden strafrechtelijk onderzoek inzake een overval in Dagestan dat tegen u liep, niet in twijfel wordt getrokken. Niettemin blijkt uit uw verklaringen en bewijsstukken, dat het strafonderzoek tegen u werd geseponeerd wegens een gebrek aan bewijs en dat er u later zelfs een schadevergoeding werd toegekend door de rechtbank in Moskou omwille van de door u geleden morele schade. Uit het loutere gegeven dat u jaren voor uw vertrek uit de Russische Federatie beschuldigd werd van een overval en hiervoor een tijd in de gevangenis heeft gezeten vooraleer het werd geseponeerd, kan geen nood aan internationale bescherming worden gerechtvaardigd.

Betreffende de vervolgingsproblemen die u nadien kende dient te worden gesteld dat u er niet in slaagde deze aannemelijk te maken.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw aanhoudende vervolging ernstig ondergraven door uw divergerende verklaringen met betrekking tot de reden achter deze aanhoudende vervolging. Bij de DVZ rept u geen woord over de bewering dat u verschillende belangrijke personen tegen de borst zou hebben gestoten door hen te incrimineren tijdens uw eerste arrestatie (zie administratief dossier, CGVS-vragenlijst). U vermeldt daar wel dat men bij uw derde arrestatie wilde dat u met de autoriteiten zou samenwerken als informant. Bij het CGVS doet u dan weer het omgekeerde. U herhaalt meermaals dat de Russische autoriteiten u nooit met rust zullen laten omdat u de namen van bepaalde belangrijke personen heeft genoemd in uw strafdossier (CGVS T. (...) I, p.10; p.14-15; p.23). Over de bewering dat men u zou dwingen om informant te worden, zegt u echter uit eigen beweging helemaal niks. Het is pas wanneer u hier expliciet naar wordt gevraagd, dat u zegt dat men u inderdaad ook vroeg om informant te worden en dat aan elke persoon die gearresteerd wordt ook gevraagd wordt om informant te worden (CGVS T. (...) I, p.19). Geconfronteerd met het feit dat u hierover niets uit eigen beweging heeft verteld tijdens uw volledige persoonlijke onderhoud, antwoordt u dat niemand u hierover iets heeft gevraagd (CGVS T. (...) I, p.20). Deze uitleg houdt echter geen steek aangezien u de volledige vrijheid werd gegeven om alles te vertellen en u zich op geen enkel moment geremd toonde om ook details en minder relevante zaken te vertellen. De vaststelling dat u zelf spontaan niets over uw beweerdte verplichte informantenrol vertelt, wordt nog opvallender wanneer men uw verklaringen vergelijkt met deze van uw vrouw, die tijdens haar persoonlijk onderhoud net wel opnieuw heel erg de nadruk legt op deze informantenrol. Zij verklaart letterlijk op de vraag wanneer jullie besloten hebben om het land te ontvluchten, dat men bij uw laatste arrestatie concreet gezegd heeft: "ofwel werk je voor ons, ofwel sluiten we je op. En dat dit de laatste waarschuwing was." (CGVS L. (...), p.7). Bovenstaande discrepanties in de reden waarom u vervolgd zou worden in de Russische Federatie raken de kern van uw relaas en doen ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

In dit verband kan er ook op gewezen worden dat indien belangrijke personen zoals de 'Patriot' (Vismuradov en rechterhand van Kadyrov) en de vice-minister van binnenlandse zaken van de Tsjetsjeense Republiek u werkelijk zouden viseren omdat u hun namen heeft genoemd in uw strafdossier, dat de wijze waarop u de volgende jaren vervolgd zou zijn geweest weinig logisch is. Het moment waarop u hen geïncrimineerd zou hebben dateert immers al van eind 2015. Het is van iedere logica gespeend dat men hierna meer dan twee jaar zou wachten om u ernstig te beginnen vervolgen en dat men u ook tweemaal gewoon weer zou vrijlaten. Indien machtige figuren binnen het Kadyrov-regime werkelijk de intentie zouden hebben om zich op u te wreken omdat u hun namen zou hebben prijsgegeven tijdens uw arrestatie in 2015, dan is weinig geloofwaardig dat ze hier zo lange tijd mee zouden wachten en dat ze u telkens weer zomaar vrij zouden laten.

Daarnaast is het ook opmerkelijk dat zowel de verklaringen van u en uw vrouw, als uw eigen verklaringen onderling, wat betreft het misdrijf waarover u bij uw tweede arrestatie ondervraagd werd, divergeren. U werd bij uw tweede arrestatie in 2017 gevraagd naar uw mogelijke betrokkenheid bij een misdrijf dat recent werd gepleegd. Gevraagd over welk misdrijf het ging antwoordt u dat het ging over een overval in Leninsky (CGVS T. (...) I, p.17), terwijl uw vrouw op precies dezelfde vraag antwoordt dat het om een diefstal ging die gepleegd werd bij een minister van volksgezondheid of defensie (CGVS L. (...), p.10). Hoewel beide verklaringen niet per se tegenstrijdig hoeven te zijn en het om een minister in

Leninsky zou kunnen gaan, is het toch weinig logisch dat wanneer het over een overval op een minister zou gaan, u enkel naar de plaats van het misdrijf verwijst en niet naar de persoon van het slachtoffer. Deze vaststelling wordt nog opmerkelijker wanneer men bovenstaande verklaringen probeert te verzoenen met uw verklaring bij de DVZ, alwaar u verklaarde dat u bij uw tweede arrestatie ondervraagd werd over een 'gelijkaardig ongeval' in Grozny (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Deze divergerende verklaringen over het misdrijf waarover u bij uw tweede arrestatie ondervraagd werd werpen verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ter zijde dient ook opgemerkt te worden dat uw relaas met betrekking tot uw tweede en derde arrestatie opvallend minder uitgebreid en gedetailleerd was dan uw verklaringen over uw eerste arrestatie (CGVS T. (...) I, p.7-10). Bovendien is het ook toevallig dat uw vrouw, hoewel zij wel aanwezig was bij uw eerste arrestatie en hierover kan getuigen, zowel bij uw tweede als bij uw derde arrestatie net op bezoek was bij haar ouders in Saratov en daardoor uw verhaal niet rechtstreeks kan bevestigen (CGVS L. (...), p.9-10). Deze bemerkingen zijn uiteraard niet doorslaggevend, maar werpen opnieuw twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Voorts moet ook de geloofwaardigheid van de beweerde weigering om uw naam te verwijderen uit het strafregister en de problemen die u hierdoor zou ondervinden, in vraag gesteld worden. U wijst er op dat uw naam, ondanks het feit dat het strafonderzoek tegen u werd geseponeerd, nog altijd niet uit de nationale criminele database werd gehaald. U legt ook twee bewijsstukken neer, een uittreksel uit het strafregister uit 2017 en een uittreksel uit 2018. Bij nader onderzoek van deze bewijsstukken blijkt dat er letterlijk op het eerste uittreksel staat: "Aanwezigheid (afwezigheid) van strafblad op het grondgebied van de Russische Federatie: afwezig". Voor de rest staat er op beide uittreksels slechts vermeld dat er geen verdere info is over een eventuele strafrechtelijke beslissing tegen u (zie administratief dossier: Vertaling uittreksels uit het strafregister). Uit deze bewijsstukken blijkt nergens dat een strafonderzoek tegen u nog steeds lopende is en dat dit aanleiding zou kunnen geven tot vervolging door de overheid. Er staat immers duidelijk vermeld dat u geen strafblad heeft en ook niet strafrechtelijk veroordeeld bent. Bovendien heeft u blijkbaar ook probleemloos een paspoort en een visum kunnen aanvragen, dewelke respectievelijk werden uitgegeven op 31/11/2018 en 07/12/2018, hetgeen redelijkerwijs moeilijk kan worden aangenomen indien de autoriteiten op basis van dit 'register' dit zouden interpreteren alsof er nog een lopend strafonderzoek tegen u loopt (zie administratief dossier: internationaal reispaspoort T. (...)). Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat u omwille van uw vermelding in het strafregister problemen zou kennen met de overheid.

Tot slot, wat betreft de bewering dat uw familie op dit moment omwille van uw problemen gevisieerd zou worden, en meer bepaald dat twee van uw neven valselijk beschuldigd zouden worden van fraude en corruptie, dient het volgende opgemerkt te worden. Ten eerste is het reeds tekenend dat u hierover niets heeft vermeld tijdens uw nochtans zeer uitgebreide eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS. Het commissariaat verneemt dit verhaal pas wanneer uw echtgenote, twee dagen later, langskomt voor gehoor en er op aandringt dat u hierover meer kunt vertellen (CGVS L. (...), p.5-6). Opnieuw wordt u kort gehoord over de vermeende valse beschuldigingen tegen uw neven, waarbij u vertelt dat uw neven vervolgd worden en u denkt dat dit gelinkt is aan uw eigen zaak (CGVS T. (...) II, p.2). Het gegeven dat uw neven ten onrechte beschuldigd zouden worden van fraude is echter een louter blote bewering. Nergens bewijst u dat het effectief uw neven betreft en nog minder bewijst u dat de fraudeklachten tegen hen gefabriceerd zijn. Bovendien is de link met uw eigen asielrelaas allesbehalve vanzelfsprekend. U wijst er in dit verband op dat uw familie tot voor kort nog nooit problemen heeft gehad (CGVS T. (...) II, p.3). Daarnaast vertelt u ook over brieven die door uw oom geschreven zouden zijn om hun arrestatie aan te klagen, maar in de plaats van dat die brieven bij de juiste personen zouden zijn terecht gekomen, zouden ze via de 'Patriot' (Vismuradov, rechterhand van Kadyrov) terug naar het parket zijn gestuurd (CGVS T. (...) II, p.3-4). U legt hiervan geen bewijsstukken neer. Het loutere gegeven dat uw neven pas in de problemen zijn geraakt na uw eigen vermeende problemen met het regime, en de bewering dat de klachtenbrieven van uw nonkel niet op de juiste plaats terecht zijn gekomen, zijn echter geenszins voldoende om aan te nemen dat uw neven omwille van u vervolgd zouden worden. Bijgevolg verandert bovenstaande bewering over valselijke beschuldiging tegen uw beweerde familieleden niets aan de inschatting van uw asielmotieven.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om bovenstaande vaststelling te weerleggen. uw origineel binnenlands en buitenlands paspoort, uw huwelijksakte, uw arbeidsboekje en de geboorteregistratie van uw jongste zoon U. (...) in België, staven allen uw identiteit, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken. De procedurele stukken van uw strafproces, meer bepaald: de beslissing tot de start van een gerechtelijke procedure, de verklaringen van het slachtoffer, een beslissing tot het stellen van bijkomende onderzoekdaden, een arrestatiebevel tegen u, uw eigen verklaringen, een beslissing tot verlenging van uw arrestatie in eerste en in tweede aanleg, een document i.v.m. de aanstelling van uw advocaat, de bewijsstukken van de verdediging, een vonnis tot de omzetting van uw arrestatie in huisarrest, een klacht omwille van uw valse arrestatie, een klacht aan het Ministerie van Binnenlandse

zaken, het antwoord van het parket op uw klachten, een verzoekschrift tot de aanstelling van een andere rechercheur, het antwoord van de hoofdresearcher, een document i.v.m. de aanstelling van een nieuwe advocaat, een overeenkomst i.v.m. de aflossing van uw schulden bij uw advocaat, de beslissing tot seponering van het strafonderzoek tegen u en een vonnis van de rechtbank in Moskou i.v.m. uw eis tot schadevergoeding, bevestigen het bestaan van uw strafrechtelijke procedure, dewelke zoals reeds aangehaald niet betwist wordt. De twee uittreksels uit het strafregister bevestigen dat er tenminste tot 18/04/2018 in het strafregister staat dat er in 2015-16 een strafrechtelijke procedure tegen u lopende was. Zoals hierboven reeds uiteengezet werd, is het niet geloofwaardig dat u omwille van deze vermelding ernstige problemen zou hebben gekend. Tot slot houden de twee online artikels i.v.m. de arrestaties van uw neven geen duidelijk verband met uw eigen asielrelaas.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, dient gewezen te worden op het feit dat op basis van de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, kan worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker benadrukt in het voorliggende verzoekschrift vooreerst dat aan zijn identiteit, nationaliteit en origine niet wordt getwijfeld.

2.2. Verzoeker gaat voorts in op de weigering van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). In dit kader beroept hij zich op de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet.

"Verzoeker mocht alles correct vertellen en er inderdaad geen specifieke steunmaatregelen voor hem nodig zijn."

Verzoeker betoogt, inzake de in de bestreden beslissing opgenomen weigeringsmotieven, vervolgens: *"Verzoeker had in zijn land van herkomst tevens een morele, maar ook materiële schade die praktisch niet werd gecompenseerd door de Russische staat. Verzoeker kreeg daar een kleine compensatie van 50000 roebles (ca. 700 euro op dat moment) wat was zeker onvoldoende. Om dit geld echter te kunnen ontvangen diende verzoeker akkoord te zouden gaan met de beslissingen van Russische gerechten. Hij was echter daarmee niet akkoord en ging verder in beroep.*

Zijn been was gebroken door toedoen van Russische autoriteiten in 2018 en hij stopte daarom met de gerechtelijke procedures aldaar.

Verzoeker stelt tevens dat bij de DVZ tijdens zijn eerste gehoor werd hij niet gevraagd over de kopstukken betrokken in deze zaak. Het gehoor bij de DVZ was echter te kort en verzoeker kon daarom zijn probleem enkel in het algemeen schetsen. Hij werd immers tijdens zijn eerste gehoor gevraagd om zo mogelijk zonder details te vertellen omdat er eigenlijk niet voldoende tijd was om alle problemen in details uit te leggen.

Hij werd in het CGVS niet aangevraagd of hij werd voorgesteld om een informant te worden.

Verzoeker antwoordde op de vragen, maar had geen idee of hij daarover zelf opnieuw diende te vertellen. Verzoeker was gewoon zenuwachtig tijdens het gehoor bij het CGVS. Hij heeft tocht geen fouten/contradicties gemaakt.

Tevens merkt verzoeker op dat de gedachten waren in zijn hoofd op een andere manier georganiseerd dat bij zijn vrouw. Zijn vrouw heeft deze spotaan vertelde, maar verzoeker bevestigde tevens dat hij die informatie diende te geven aan de ordediensten in zijn land van herkomst. Hij verwijst tevens naar zijn stress tijdens het gehoor bij het CGVS.

Het was zeker een wraak uitgeoefend door in het dossier vermelde koopstukken omdat verzoeker hun namen mocht noemen. Deze mochten een gepaste strafzaak op te starten tegen verzoeker. Dat gebeurde niet vroeger omdat er vroeger geen gepaste strafzaak tegen verzoeker gevonden was.

Dat is zeer logisch volgens verzoeker.

Verzoeker vermelde Leninskiy district van de stad Grozny. Het misdrijf waarover sprake was in de bestreden beslissing vond immers plaats in het Leninskiy district van de stad Grozny.

Er bestaat in casu bijgevolg zeker geen contradictie in verhalen van verzoeker en zijn vrouw. De stelling van het CGVS mist de werkelijkheid.

Verzoeker stelt tevens dat zijn verhaal inzake zijn 2de en 3de aanhouding was mogelijks minder gedetailleerd mogelijks omdat het gehoor bij het CGVS werd beperkt tot 4 uren en verzoeker onvoldoende tijd had om alles in details te vertellen.

Het attest van het Russisch strafregister vermeldt dat verzoeker nooit veroordeeld werd wat op zich correct is. Het vermeldt echter tevens niet dat zijn strafprocedure beëindigd was.

Verzoeker was immers niet verwijderd van de databank van de politie als een verdachte persoon.

Hij kon toch zijn reispas ontvangen omdat er nog opgezocht werd welke nieuwe procedures hem ten laste te geven.

Verzoeker merkt tevens op dat hij tijdens zijn eerste interview bij de DVZ gewoon geen tijd had om te vertellen dat zijn familieleden aangehouden waren. Dat zij in de gevangenis zaten.

Verzoeker riskeert op dit moment dat de 2 strafzaken tegen hem zullen worden gecombineerd. Hij wordt momenteel opgezocht in zijn land van herkomst wat zijn eventueel terugkeer bijzonder gevaarlijk maakt.

Verzoeker verwacht tevens nieuwe stukken van zijn land van herkomst die zullen later worden neergelegd bij de huidige procedure.

De bestreden beslissing van het CGVS is grotendeels gebaseerd op veronderstellingen. Er waren praktisch geen contradicties in het verhaal van verzoeker bij de Belgische asielinstanties.

Zijn vrouw mocht het verhaal enkel maar bevestigen.

Verzoeker verwijst naar het feit dat hij vele documenten en bewijzen mocht voorleggen en dat in casu het over authentieke documenten gaat.

Het onderzoek van het CGVS werd in casu echter gebrekkig uitgevoerd. De logica ontbreekt in de bestreden beslissing. Het gaat in casu over een niet logische beslissing die woorden van verzoeker verkeerd interpreteert.

De seponering van de eerste strafzaak betekent tevens niet dat verzoeker geen risico loopt in geval van zijn terugkeer. De nood van internationale bescherming blijkt ondubbelzinnig uit combinatie van alle elementen van het verhaal van verzoeker.

De vervolging van verzoeker ging verder als wraak.

Hij meent dat in casu niet correct om zijn vluchtelingenstatus niet geven enkel maar omwille van enkele veronderstellingen van medewerkers van het CGVS.

Verzoeker legde duidelijk het begin van bewijs van zijn problemen in het land van herkomst.

Verzoeker vreest inderdaad om bij zijn terugkeer naar Rusland verder te worden vervolgd.

Zijn terugkeer naar andere plaatsen in Rusland is tevens niet mogelijk, deze zal aan hem niet helpen.

Verzoeker wordt tevens verder gezocht in zijn land van herkomst door zijn vervolgers.

Dat is het voornaamste reden van indiening van de huidige asielaanvraag door verzoeker, laat staan algemeene situatie in het land van herkomst.

Zie bewijzen van zijn vervolging in het administratief dossier.

De twijfel van de verwerende partij in deze bewijzen (zie de bestreden beslissing) is onbegrijpelijk.

Overwegende dat het UNHCR in dit verband stelt in de Guide des Procédures et Critères:

(...)

Kortom er moet voorzichtig omgesprongen worden met de bewijslast die op een kandidaatvluchteling rust.

Ook met betrekking tot de tegenstrijdigheden is enige mildheid noodzakelijk. Verzoeker heeft zich bepaalde zaken mogelijks anders herinnerd doch dit mag er niet toe leiden dat de vluchtelingenstatus aan haar ontzegd wordt. Mogelijke vergissingen kunnen te wijken zijn aan de stress die verzoeker had/heeft."

2.3. Verzoeker gaat voorts in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In dit kader voert hij aan:

"Zoals hierboven uiteengezet dient verzoeker erkend te worden als vluchteling maar hij komt mogelijks tevens in aanmerking voor de subsidiaire bescherming.

Het is tevens belangrijk dat verzoeker tevens politieke problemen had en in een gevaarlijk gebied woonde."

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Integendeel bevestigt verzoeker in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat hij alles correct kon vertellen en dat er voor hem geen specifieke steunmaatregelen nodig waren of zijn.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees voor vervolging ten aanzien van de autoriteiten en een aantal door hem genoemde, prominente figuren.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw eerste arrestatie, op 19/11/2015, en het daarmee verbonden strafrechtelijk onderzoek inzake een overval in Dagestan dat tegen u liep, niet in twijfel wordt getrokken. Niettemin blijkt uit uw verklaringen en bewijsstukken, dat het strafonderzoek tegen u werd geseponeerd wegens een gebrek aan bewijs en dat er u later zelfs een schadevergoeding werd toegekend door de rechtbank in Moskou omwille van de door u geleden morele schade. Uit het loutere gegeven dat u jaren voor uw vertrek uit de Russische Federatie beschuldigd werd van een overval en hiervoor een tijd in de gevangenis heeft gezeten vooraleer het werd geseponeerd, kan geen nood aan internationale bescherming worden gerechtvaardigd.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij toont bijgevolg op generlei wijze aan dat of waarom het loutere gegeven dat hij jaren geleden onterecht werd beschuldigd van een overval, waarna de zaak wegens een gebrek aan bewijzen werd geseponeerd en aan hem omwille van de door hem geleden morele schade zelfs een schadevergoeding werd toegekend door de rechtbank in Moskou, in zijner hoofde en op heden op zich een nood aan internationale bescherming met zich zou (kunnen) brengen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Betreffende de vervolgingsproblemen die u nadien kende dient te worden gesteld dat u er niet in slaagde deze aannemelijk te maken.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van uw aanhoudende vervolging ernstig ondergraven door uw divergerende verklaringen met betrekking tot de reden achter deze aanhoudende vervolging. Bij de DVZ rept u geen woord over de bewering dat u verschillende belangrijke personen tegen de borst zou hebben gestoten door hen te incrimineren tijdens uw eerste arrestatie (zie administratief dossier, CGVS-vragenlijst). U vermeldt daar wel dat men bij uw derde arrestatie wilde dat u met de autoriteiten zou samenwerken als informant. Bij het CGVS doet u dan weer het omgekeerde. U herhaalt meermaals dat de Russische autoriteiten u nooit met rust zullen laten omdat u de namen van bepaalde belangrijke personen heeft genoemd in uw strafdossier (CGVS T. (...) I, p.10; p.14-15; p.23). Over de bewering dat men u zou dwingen om informant te worden, zegt u echter uit eigen beweging helemaal niks. Het is pas wanneer u hier expliciet naar wordt gevraagd, dat u zegt dat men u inderdaad ook vroeg om informant te worden en dat aan elke persoon die gearresteerd wordt ook gevraagd wordt om informant te worden (CGVS T. (...) I, p.19). Geconfronteerd met het feit dat u hierover niets uit eigen beweging heeft verteld tijdens uw volledige persoonlijke onderhoud, antwoordt u dat niemand u hierover iets heeft gevraagd (CGVS T. (...) I, p.20). Deze uitleg houdt echter geen steek aangezien u de volledige vrijheid werd gegeven om alles te vertellen en u zich op geen enkel moment geremd toonde om ook details en minder relevante zaken te vertellen. De vaststelling dat u zelf spontaan niets over uw beweemde verplichte informantenrol vertelt, wordt nog opvallender wanneer men uw verklaringen vergelijkt met deze van uw vrouw, die tijdens haar persoonlijk onderhoud net wel opnieuw heel erg de nadruk legt op deze informantenrol. Zij verklaart letterlijk op de vraag wanneer jullie besloten hebben om het land te ontvluchten, dat men bij uw laatste arrestatie concreet gezegd heeft: “ofwel werk je voor ons, ofwel sluiten we je op. En dat dit de laatste waarschuwing was.” (CGVS L. (...), p.7). Bovenstaande discrepanties in de reden waarom u vervolgd zou worden in de Russische Federatie raken de kern van uw relaas en doen ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Ten onrechte tracht hij de voormelde incoherenties in zijn verklaringen te vergoelijken door te poneren dat hij stress had en zenuwachtig was tijdens het voormelde persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verzoeker toont in dit kader immers vooreerst op generlei wijze aan en brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij ten gevolge van zijn psychische gesteldheid ten tijde van dit persoonlijk onderhoud onderhevig was aan dermate ernstige stress of zenuwachtigheid dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij dit persoonlijk onderhoud zou volbrengen. Bovendien formuleerde noch verzoeker, noch diens advocaat, enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit persoonlijk onderhoud. Evenmin maakte één van hen er melding van dat verzoeker dermate gestresseerd of zenuwachtig was dat dit hem ertoe zou verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker gaf er weliswaar aan slecht te hebben geslapen door de stress, doch vervolgens werd er verzekerd dat hij geen stress moest hebben en gaf hij, wanneer gevraagd werd hoe hij zich voelde en of hij gezondheidsproblemen had die hem zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud, eenduidig aan: *“Nee, absoluut niet”* (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.3). Bovendien blijkt uit de notities van voormeld persoonlijk onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Dient voorts te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geenszins afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, spontane, doorleefde, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met

betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen.

Dat verzoeker bij de DVZ niet werd ondervraagd omtrent de kopstukken die bij de zaak betrokken waren en dat het gehoor bij de DVZ kort was, kan verder geenszins verklaren waarom hij een dermate belangrijk gegeven als het feit dat hij een aantal belangrijke personen zou hebben geïncrimineerd in zijn dossier aldaar niet zou hebben vermeld. Blijkens hetgeen hij aangaf bij het CGVS en ook benadrukt in het verzoekschrift, zou net dit gegeven er immers aan ten grondslag hebben gelegen dat hij nadien blijvend zou zijn gevisieerd en vervolgd. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappant element als de incriminatie van een aantal belangrijke figuren die in zijner hoofde zou hebben geleid tot blijvende vervolging hierin niet zou hebben vermeld. Aldus blijft de kennelijke discrepantie in zijn verklaringen omtrent dit gegeven onverminderd overeind.

Met de loutere herhaling dat hij bij het CGVS niet expliciet werd ondervraagd over het voorstel om informant te worden, doet verzoeker verder geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen. Gezien hij aldaar de volledige vrijheid kreeg om alles te vertellen, gezien hij zich daarbij kennelijk niet geremd toonde om ook details en minder relevante zaken te vertellen en gezien zijn vrouw gedurende haar persoonlijk onderhoud heel erg de nadruk legde op dit gegeven, mocht weldegelijk van verzoeker worden verwacht dat hij, zo zijn verklaringen berustten op de werkelijkheid, bij het CGVS bij de uiteenzetting van zijn relaas en doorheen het eerste persoonlijk onderhoud spontaan en uit eigen beweging zou hebben aangehaald dat hij ertoe zou zijn gedwongen om als informant samen te werken met de autoriteiten. Dit geldt nog des te meer nu hij dit wel aanhaalde tijdens het kortere gehoor bij de DVZ. Derhalve blijft ook deze frappante incoherentie onverminderd gelden.

Dat verzoeker dermate uiteenlopende verklaringen aflegde omtrent de reden of redenen waarom hij vervolgd zou worden in de Russische Federatie, nochtans een cruciaal gegeven dat de kern uitmaakt van zijn relaas, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing in het licht van het voorgaande met reden aangegeven:

"In dit verband kan er ook op gewezen worden dat indien belangrijke personen zoals de 'Patriot' (Vismuradov en rechterhand van Kadyrov) en de vice-minister van binnenlandse zaken van de Tsjetsjeense Republiek u werkelijk zouden viseren omdat u hun namen heeft genoemd in uw strafdossier, dat de wijze waarop u de volgende jaren vervolgd zou zijn geweest weinig logisch is. Het moment waarop u hen geïncrimineerd zou hebben dateert immers al van eind 2015. Het is van iedere logica gespeend dat men hierna meer dan twee jaar zou wachten om u ernstig te beginnen vervolgen en dat men u ook tweemaal gewoon weer zou vrijlaten. Indien machtige figuren binnen het Kadyrov-regime werkelijk de intentie zouden hebben om zich op u te wreken omdat u hun namen zou hebben prijsgegeven tijdens uw arrestatie in 2015, dan is weinig geloofwaardig dat ze hier zo lange tijd mee zouden wachten en dat ze u telkens weer zomaar vrij zouden laten."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Dat zich eerder geen gepaste strafzaak zou hebben voorgedaan om tegen hem te gebruiken, betreft vooreerst een blote en ongefundeerde bewering die te dezen bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Dat zich tussen 2015 en medio 2017 geen andere overvallen zouden hebben voorgedaan in het land en de regio van herkomst van verzoeker, is in het geheel niet geloofwaardig. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat, zo verzoeker werkelijk in de negatieve aandacht stond van dermate prominente en machtige figuren en zo dergelijke figuren werkelijk zinnens waren om hem te viseren en te vervolgen, aangenomen kan worden dat zij ook eenvoudigweg een strafzaak tegen hem hadden kunnen fabriceren en dat zij hem daarnaast ook op andere, buitengerechterlijke manieren hadden kunnen treffen. Dat zij indien zij verzoeker werkelijk wilden treffen dermate ondoordacht, ondoortastend en ondoeltreffend zouden zijn tewerk gegaan als verzoeker voorhoudt, is kennelijk ongeloofwaardig.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Daarnaast is het ook opmerkelijk dat zowel de verklaringen van u en uw vrouw, als uw eigen verklaringen onderling, wat betreft het misdrijf waarover u bij uw tweede arrestatie ondervraagd werd, divergeren. U werd bij uw tweede arrestatie in 2017 gevraagd naar uw mogelijke betrokkenheid bij een misdrijf dat recent werd gepleegd. Gevraagd over welk misdrijf het ging antwoordt u dat het ging over een overval in Leninsky (CGVS T. (...) I, p.17), terwijl uw vrouw op precies dezelfde vraag antwoordt dat het om een diefstal ging die gepleegd werd bij een minister van volksgezondheid of defensie (CGVS L. (...), p.10). Hoewel beide verklaringen niet per se tegenstrijdig hoeven te zijn en het om een minister in Leninsky zou kunnen gaan, is het toch weinig logisch dat wanneer het over een overval op een minister zou gaan, u enkel naar de plaats van het misdrijf verwijst en niet naar de persoon van het slachtoffer.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ter zijde dient ook opgemerkt te worden dat uw relaas met betrekking tot uw tweede en derde arrestatie opvallend minder uitgebreid en gedetailleerd was dan uw verklaringen over uw eerste arrestatie (CGVS T. (...) I, p.7-10). Bovendien is het ook toevallig dat uw vrouw, hoewel zij wel aanwezig was bij uw eerste arrestatie en hierover kan getuigen, zowel bij uw tweede als bij uw derde arrestatie net op bezoek was bij haar ouders in Saratov en daardoor uw verhaal niet rechtstreeks kan bevestigen (CGVS L. (...), p.9-10). Deze bemerkingen zijn uiteraard niet doorslaggevend, maar werpen opnieuw twijfels over de geloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zoals reeds hoger werd opgemerkt, kreeg verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS de volledige vrijheid om alles te vertellen en toonde hij zich daarbij kennelijk niet geremd om ook details en minder relevante zaken te vertellen. Dat hij onvoldoende tijd zou hebben gekregen om ook over zijn tweede en derde aanhouding uitgebreid te verhalen, vindt aldus niet de minste steun in het dossier en kan niet worden gevolgd.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voorts moet ook de geloofwaardigheid van de beweerde weigering om uw naam te verwijderen uit het strafregister en de problemen die u hierdoor zou ondervinden, in vraag gesteld worden. U wijst er op dat uw naam, ondanks het feit dat het strafonderzoek tegen u werd geseponeerd, nog altijd niet uit de nationale criminele database werd gehaald. U legt ook twee bewijsstukken neer, een uittreksel uit het strafregister uit 2017 en een uittreksel uit 2018. Bij nader onderzoek van deze bewijsstukken blijkt dat er letterlijk op het eerste uittreksel staat: “Aanwezigheid (afwezigheid) van strafblad op het grondgebied van de Russische Federatie: afwezig”. Voor de rest staat er op beide uittreksels slechts vermeld dat er geen verdere info is over een eventuele strafrechtelijke beslissing tegen u (zie administratief dossier: Vertaling uittreksels uit het strafregister). Uit deze bewijsstukken blijkt nergens dat een strafonderzoek tegen u nog steeds lopende is en dat dit aanleiding zou kunnen geven tot vervolging door de overheid. Er staat immers duidelijk vermeld dat u geen strafblad heeft en ook niet strafrechtelijk veroordeeld bent. Bovendien heeft u blijkbaar ook probleemloos een paspoort en een visum kunnen aanvragen, dewelke respectievelijk werden uitgegeven op 31/11/2018 en 07/12/2018, hetgeen redelijkerwijs moeilijk kan worden aangenomen indien de autoriteiten op basis van dit ‘register’ dit zouden interpreteren alsof er nog een lopend strafonderzoek tegen u loopt (zie administratief dossier: internationaal reispaspoort T. (...)). Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat u omwille van uw vermelding in het strafregister problemen zou kennen met de overheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Verweerder stelt terecht vast dat uit de stukken die verzoeker *nota bene* zelf neerlegde ter staving van zijn beweringen genoegzaam blijkt dat zijn naam niet is opgenomen in het strafregister en dat hierin nergens melding wordt gemaakt van enige strafrechtelijke beslissing jegens hem. Dat verzoeker, zoals hij voorhoudt, wel zou zijn opgenomen in een criminele database met verdachte personen, jegens wie er een strafonderzoek loopt, betreft verder een blote en ongefundeerde bewering. Verzoeker staft deze bewering op generlei wijze. Bovendien kan deze bewering bezwaarlijk ernstig worden genomen nu verzoeker in het verzoekschrift zelf aangeeft dat er nog zou worden gezocht naar een procedure die hem ten laste zou kunnen worden gelegd. Dat verzoeker, ondanks dat er nog zou worden gezocht naar een procedure die hem ten laste kan worden gelegd, zou zijn opgenomen in zulke criminele database met verdachte personen, is in het geheel niet plausibel. Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van deze bewering op fundamentele wijze ondergraven doordat verzoeker probleemloos een paspoort en een visum kon bekomen. Dat de Russische autoriteiten aan een persoon die als verdachte in een criminele database is opgenomen en jegens wie zij ervan zouden uitgaan dat er een strafonderzoek loopt probleemloos een paspoort en een visum zouden uitreiken, is immers manifest onaannemelijk.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Tot slot, wat betreft de bewering dat uw familie op dit moment omwille van uw problemen gevisieerd zou worden, en meer bepaald dat twee van uw neven valselyk beschuldigd zouden worden van fraude en corruptie, dient het volgende opgemerkt te worden. Ten eerste is het reeds tekenend dat u hierover niets heeft vermeld tijdens uw nochtans zeer uitgebreide eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS. Het commissariaat verneemt dit verhaal pas wanneer uw echtgenote, twee dagen later, langskomt voor gehoor en er op aandringt dat u hierover meer kunt vertellen (CGVS L. (...), p.5-6)”.

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hoe zijn verwijzing naar het korte verloop van het gehoor bij de DVZ zou kunnen verklaren waarom hij het voorgaande niet vermeldde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan namelijk in het geheel niet worden ingezien. Omwille van de reeds hoger gedane vaststellingen inzake het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kon verder weldegelyk van verzoeker worden verwacht dat hij de problemen van zijn neven, zo zijn verklaringen dienaangaande berustten op de waarheid, tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS zou hebben vermeld. Dat hij naliet zulks te doen, doet aldus ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dienaangaande.

Met betrekking tot deze problemen, wordt in de bestreden beslissing bovendien met reden aangegeven:

“Opnieuw wordt u kort gehoord over de vermeende valse beschuldigingen tegen uw neven, waarbij u vertelt dat uw neven vervolgd worden en u denkt dat dit gelinkt is aan uw eigen zaak (CGVS T. (...) II, p.2). Het gegeven dat uw neven ten onrechte beschuldigd zouden worden van fraude is echter een louter blote bewering. Nergens bewijst u dat het effectief uw neven betreft en nog minder bewijst u dat de fraudeklachten tegen hen gefabriceerd zijn. Bovendien is de link met uw eigen asielrelaas allesbehalve vanzelfsprekend. U wijst er in dit verband op dat uw familie tot voor kort nog nooit problemen heeft gehad (CGVS T. (...) II, p.3). Daarnaast vertelt u ook over brieven die door uw oom geschreven zouden zijn om hun arrestatie aan te klagen, maar in de plaats van dat die brieven bij de juiste personen zouden zijn terecht gekomen, zouden ze via de ‘Patriot’ (Vismuradov, rechterhand van Kadyrov) terug naar het parket zijn gestuurd (CGVS T. (...) II, p.3-4). U legt hiervan geen bewijsstukken neer. Het loutere gegeven dat uw neven pas in de problemen zijn geraakt na uw eigen vermeende problemen met het regime, en de bewering dat de klachtenbrieven van uw nonkel niet op de juiste plaats terecht zijn gekomen, zijn echter geenszins voldoende om aan te nemen dat uw neven omwille van u vervolgd zouden worden. Bijgevolg verandert bovenstaande bewering over valselyke beschuldiging tegen uw beweerde familieleden niets aan de inschatting van uw asielmotieven.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Blijkens een lezing van het verzoekschrift voert hij ter weerlegging van deze motieven immers niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep om te besluiten dat verzoeker in het geheel niet aannemelyk maakt of aantoonst dat hij op basis van de door hem aangevoerde asielmotieven in aanmerking zou komen voor de toekenning van internationale bescherming.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze aanvecht, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De documenten die u neerlegt zijn niet in staat om bovenstaande vaststelling te weerleggen. uw origineel binnenlands en buitenlands paspoort, uw huwelijksakte, uw arbeidsboekje en de geboorteregistratie van uw jongste zoon U. (...) in België, staven allen uw identiteit, dewelke hier niet in twijfel wordt getrokken. De procedurele stukken van uw strafproces, meer bepaald: de beslissing tot de start van een gerechtelyke procedure, de verklaringen van het slachtoffer, een beslissing tot het stellen van bijkomende onderzoekdaden, een arrestatiebevel tegen u, uw eigen verklaringen, een beslissing tot verlenging van uw arrestatie in eerste en in tweede aanleg, een document i.v.m. de aanstelling van uw advocaat, de bewijsstukken van de verdediging, een vonnis tot de omzetting van uw arrestatie in huisarrest, een klacht omwille van uw valse arrestatie, een klacht aan het Ministerie van Binnenlandse zaken, het antwoord van het parket op uw klachten, een verzoekschrift tot de aanstelling van een andere rechercheur, het antwoord van de hoofdresearcheur, een document i.v.m. de aanstelling van een nieuwe advocaat, een overeenkomst i.v.m. de aflossing van uw schulden bij uw advocaat, de beslissing tot seponering van het strafonderzoek tegen u en een vonnis van de rechtbank in Moskou i.v.m. uw eis tot schadevergoeding, bevestigen het bestaan van uw strafrechtelyke procedure, dewelke zoals reeds aangehaald niet betwist wordt. De twee uittreksels uit het strafregister bevestigen dat er tenminste tot 18/04/2018 in het strafregister staat dat er in 2015-16 een strafrechtelyke procedure tegen

u lopende was. Zoals hierboven reeds uiteengezet werd, is het niet geloofwaardig dat u omwille van deze vermelding ernstige problemen zou hebben gekend. Tot slot houden de twee online artikels i.v.m. de arrestaties van uw neven geen duidelijk verband met uw eigen asielrelaas.”

Volledigheidshalve kan in dit kader nog worden opgemerkt dat, waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft nieuwe stukken uit zijn land van herkomst te verwachten en waar hij aankondigt deze te zullen neerleggen, verzoeker nalaat te preciseren om welke stukken het zou gaan en dergelijke stukken tot op heden niet bijbrengt, met uitzondering van één stuk dat wel ter terechtzitting wordt neergelegd.

Betreffende de ter terechtzitting neergelegde niet-vertaalde kopie van een stuk dat verzoeker aanduidt als een *“oproeping tot verhoor 6/11/2020”* is de Raad evenwel van oordeel dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, dient gewezen te worden op het feit dat op basis van de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, kan worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrepsd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij kan te dezen immers bezwaarlijk volstaan met de algemene, blote, ongefundeerde en niet-gestaafde bewering dat hij *“in een gevaarlijk gebied woonde”*. Verzoeker brengt ter staving van deze bewering niet het minste begin van bewijs of informatie bij. Aldus doet hij op generlei wijze afbreuk aan de door verweerder gehanteerde informatie, zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, en blijven de voormelde, op deze informatie gestoelde motieven onverminderd overeind. Derhalve toont verzoeker in het geheel niet aan dat hij in aanmerking zou komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT